

Bagladefarabiner til Bevæbning for Fæstningsartilleriet maa skjønnes at være, om ikke nødvendig, saa dog i alt Fald i høi Grad hensigtsmæssig, saa meget mere som dette Vaaben, Bagladefarabinen, er af den Bessaffenhed, at det selv kan anvendes til Bevæbning af Fodfolket i paakommende Rødsfald. Altsaa er Mindretallets Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal dette, at medens man fastholder Anskaffelsen af 1,000 Rifler for den ordinære Bevilling i § 22 L. a., har man ikke villet modsætte sig Anskaffelsen af de foreslaaede 1350 Bagladefarabiner, som saaledes tænkes anskaffede her paa Kontoen under § 25. Smidlertid er Formen af Forslaget her uoget anderledes, idet den omhandler dels Anskaffelse af nyt Materiale, dels Færdiggørelse af det for Haanden værende Materiale til Rifler. Posten er derfor delt i 2. Flere Medlemmer havde ment, at det ikke vilde være rigtigt at gaa til Anskaffelsen af nyt Materiale til Rifler i Mar, men kun at gjøre det for Haanden værende Materiale færdigt. Det forekommer dog Mindretallet, at dette Hensyn ikke er afgjørende, idet man ikke er blind for Bejdningen og Hensigtsmæssigheden af at have Materiale for Haanden. Bærksterberne have nemlig nu faaet en saadan Udvidelse, at de med meget kort Frist vilde kunne gjøre Riflerne færdige, naar Materialet er tilstede. Derfor foreslaar Mindretallet, at ikke alene Færdiggjørelsen af de 1,000 Rifler bevilges, men at ogsaa Materialet til 1,000 nye bevilges, saaledes at 2,500 Rifler vilde være tilstede som Reservebeholdning. Derpaa gaa, som sagt, Forslagene under Nr. 32 og 35 ud, hvilke jeg herved skal tillade mig at anbefale til Bedtagelse. Forslaget under Nr. 37 er stillet af et Flertal. Det gaar ud paa indtil videre at negte Bevillingen til Tornysterbærere. Det har ikke været Flertallets Mening at udtale nogen misbilligende Dom om dette Apparat, som er rost i forskjellige Indberetninger fra Afdelingerne, men det, som har ledet Flertallet til at gjøre dette Forslag, er, som allerede antydet af den ærede Ordfører, at vi have troet, at det vilde være rigtigt at gjøre dette Forhold til Gjenstand for en endnu dybere gaaende Undersøgelse. Spørgsmaalet har til forskjel-

lige Tider og paa forskjellige Maader reist sig om Muligheden af paa en eller anden Maade at tilveiebringe Vogne til Tornystrene. Enhver, der har været Soldat, veed, at der er Intet, der spiller en saadan Rolle i Soldatens Tankegang, som det at blive fri for „Kasse“, som trykker saa haardt. Hvor det har kunnet opnaas i Felten, har man derfor grebet til at lade Tornystrene fjøre. Smidlertid har dette stødt paa forskjellige Banffeltigheder, idet man ikke havde Vogne, der egnede sig dertil, man har altid maattet benytte almindelige Høstvogne, og naar Tornystrene lagdes paa saadanne Høstvogne, bleve de fastede hulter til hulter mellem hverandre, og det var forbundet med stort Besvær at faae dem igjen uddelte til Mandskabet, og man udsatte sig ofte for, at Tornystrene bleve forbyttede, idet de liges hinanden saa stærkt, at de ere vanskelige at kjende fra hverandre, og dette forarsagede da mange Ulemper. Dertil kom, at Fremgangsmaaden var forskjellig ved de forskjellige Afdelinger, idet nogle Afdelingschefer i den Henseende vare humanere, og andre mente, at det var forbundet med deres Pligt at negte en saadan Ret for Mandskabet, og derved fremkom der en Uensartethed i deres Opførelsen overfor Mandskabet, som virkede uheldig, navnlig naar flere Afdelinger kom i Berøring med hinanden, og Mandskabet kom til at tale sammen om dette Forhold. Disse Banffeltigheder vilde kunne overvindes, naar det var muligt at konstruere en Vogn, saaledes beseffent, at den kunde modtage Tornystrene i en bestemt, reglementeret Orden, saaledes at enhver Mand vidste, paa hvilket Sted hans Tornyster skulde anbringes, og at de altsaa delings- eller sektionvis kunde dels læsse Vognene og dels atter løse dem. Det har ogsaa været Gjenstand for Overveelse, hvorledes en saadan Vogn hensigtsmæssig skulde konstruere, beregnet paa at kunne optage et Halvkompanis Tornystre. Jeg tror ikke, at der er givet nogen tilfredsstillende Løsning deraf, men Flertallet tror dog, at det maatte være muligt, at en saadan Løsning kunde tilveiebringes, naar det maatte blive gjort til Gjenstand for en Prøveopgave for dem, der kunde indsende den bedste Løsning af denne Opgave og konstruere den bedste Torny-